

nye Lovs, for Kasserne gunstigere, Bestemmelser.

Det er i Overensstemmelse hermed fastsat, at Udbetaling af Understøttelse, saavel fra de allerede oprettede som fra de i Henhold til den nye Lov oprettede Krisefonds, først finder Sted, naar paa-gældende Medlem har opbrugt den vedtægtsmæssige Understøttelse og den ifølge Kassens Beslutning forlængede Understøttelse.

Til § 2.

Naar en Kasse giver sine understøttelsesberettigede Medlemmer Adgang til forlænget Understøttelse, bør der samtidig træffes Foranstaltninger til at hjælpe de Medlemmer af samme Kasse, hvis Ret til Understøttelse midlertidig er ophørt, enten fordi de allerede har opbrugt det 3—4-aarige Maksimum for Understøttelse, eller fordi de ikke har haft Arbejde i det i Arbejdsløshedslovens § 15 eller i særlig Vedtægtsbestemmelse foreskrevne Omfang.

Da disse Medlemmer er langt daarligere stillet end de understøttelsesberettigede Medlemmer, og da Ophøret af deres Understøttelsesret maa tilskrives samme Aarsager, altsaa de senere Aars vedvarende ekstraordinære Arbejdsløshed og ringe Beskæftigelsesmuligheder, har man foreslaaet, at saadanne Medlemmer, forsaavidt de iøvrigt opfylder Betingelserne for at oppebære Understøttelse, i Tiden 1. Oktober 1932 til 1. Maj 1933, skal være berettiget til at oppebære Understøttelse fra Arbejdsløsheds-kassen i det Antal Dage, hvormed Kassens vedtægtsmæssige Dageantal er forøget.

Til § 3.

Som ovenfor anført er det Formaålet med Lovforslaget at give Kasserne en rimelig Frist til at konsolidere deres Krisefonds, og en Kasse, der slet ikke opretter Krisefond, bør derfor ikke kunne drage Fordel af Forslagets Bestemmelser; i Overensstemmelse hermed er det fastsat, at Kasserne Ret til at forlænge den vedtægts-

mæssige Hjælp — og den deraf følgende Ret til at udbetale Understøttelse til de i § 2 omhandlede Medlemmer — er betinget af, at Kassen inden den ny Arbejdsløshedslovs Ikrafttræden har vedtaget at oprette Krisefond i Henhold til Lovens Bestemmelser, og endvidere betinget af, at denne Krisefond er bestemt til at træde i Virksomhed inden en rimelig Frist, som man mener at kunne ansætte til 1. Oktober 1933. I Betragtning af, at det vil kunne være vanskeligt for enkelte Arbejdsløsheds-kasser at faa vedtaget Beslutning om Oprettelse af Krisefond inden 1. Oktober 1932, ligesom der for enkelte Kasser vil kunne foreligge Forhold, der gør det rimeligt, at Krisefonden først træder i Virksomhed efter 1. Oktober 1933, foreslaas der tillagt Socialministeren Beføjelse til — efter Direktørens Indstilling — at give Tilladelse til kortvarig Udskydelse af de fastsatte Tidsfrister.

Til § 5.

I Betragtning af Kasserne nuværende vanskelige økonomiske Forhold, der for nogle Kasser har medført, at de kun gennem Laan fra Statskassen har kunnet opfylde deres vedtægtsmæssige Forpligtelser, maa man antage, at Kasserne kun vil kunne paatage sig de ved Lovforslaget foreslaaede Udvidelser af Medlemmernes Understøttelsesret, saafremt en meget væsentlig Del af de deraf følgende Udgifter refunderes af Statskassen; man foreslaar derfor Refusionen fra Statskassen ansat til 80 pCt., hvorhos man — da Kasserne vil have betydelige Vanskeligheder ved i længere Tid at staa i Forskud for Udgifterne — tillige foreslaar, at der gives Kasserne Ret til at faa udbetalt Forskud paa deres Refusionstilgodehavende, dog ikke udover $\frac{3}{4}$.

Under Hensyn til, at Forslaget vil betyde en væsentlig Lettelse i Kommunernes Udgifter, finder man det rimeligt, at en beskeden Del af Udgifterne lægges paa Kommunerne, og det er derfor foreslaaet, at Kommunerne refunderer Staten $\frac{1}{6}$ af dennes Andel i de samlede Udgifter.